

KINH NGHIỆM, LỚN LÊN VÀ CUNG ỨNG SỰ SỐNG CHO THÂN THỂ

(Thứ Sáu – Buổi Nhóm Sáng Thứ Nhất)

Bài Một

Sống Trong Sự Tương Giao Của Sự Sống Thần Thượng

Kinh Thánh: 1 Gi. 1:2-7, 9

I. Chúng ta cần bước vào phương diện chiều dọc và chiều ngang của sự tương giao trong sự sống thần thượng:

- A. Tương giao là tuân đổ sự sống thần thượng bên trong mọi thánh đồ, tức những người đã nhận lãnh và sở hữu sự sống thần thượng; điều này được minh họa bằng sự tuân đổ của sông nước sự sống trong Giê-ru-sa-lem Mới—Khải. 22:1.
- B. 1 Giăng 1:2-3 và 6-7 khái thị rằng sự tương giao của sự sống thần thượng có cả phương diện chiều dọc lẫn phương diện chiều ngang:
- 1 Giăng 1:2-3 chép: “Sự sống ấy đã được tỏ ra, chúng tôi đã thấy và làm chứng cho, cũng truyền cho anh em sự sống ấy, tức là sự sống đời đời vốn ở cùng Cha và đã được tỏ ra cho chúng ta rồi – chúng tôi đem điều đã thấy đã nghe mà truyền cho anh em, hầu cho anh em cũng được tương giao với chúng tôi. Thật, chúng tôi vẫn được tương giao với Cha và với Con Ngài là Jesus Christ”:
 - Phương diện chiều dọc của sự tương giao là chỉ về sự tương giao giữa chúng ta với Đức Chúa Trời Tam Nhất; phương diện chiều ngang của sự tương giao chỉ về sự tương giao giữa chúng ta với nhau.
 - Kinh nghiệm ban đầu của các sứ đồ là theo chiều dọc, nhưng khi các sứ đồ tuyên bố về sự sống đời đời cho những người khác thì họ kinh nghiệm phương diện chiều ngang của sự tương giao thần thượng.
 - Câu 6 chép: “Ví bằng chúng ta nói mình được tương giao với Ngài, mà còn ăn ở trong sự tối tăm, thì chúng ta nói dối, không làm theo lẽ thật”; đây là phương diện tương giao theo chiều dọc.
 - Câu 7 chép: “Nhưng nếu chúng ta ăn ở trong sự sáng, như Ngài ở trong sự sáng, thì chúng ta tương giao với nhau”; đây là phương diện tương giao theo chiều ngang.
- C. Chúng ta cần thấy mối quan hệ giữa phương diện chiều dọc và chiều ngang của sự tương giao thần thượng:
- Nếu không có sự tương giao đúng đắn với Chúa thì anh em khó có được sự tương giao với các đồng tín hữu; tương tự như vậy, nếu anh em không có sự tương giao đúng đắn với các đồng tín hữu thì khó có được sự tương giao với Chúa; lí do là vì sự tương giao thần thượng này là sự tương giao duy nhất—Công. 2:42.
 - Khi không ở trong sự tương giao này cách thực tiễn thì chúng ta ra khỏi Linh, ra khỏi Đức Chúa Trời Tam Nhất và ra khỏi sự sống thần thượng—đc. 2 Cô. 13:14; 1 Cô. 1:9; Phil. 2:1.

3. Chúng ta nên có sự tương giao với các đồng tín hữu càng nhiều càng tốt; sự tương giao thần thượng này không chỉ sửa sai chúng ta mà còn lập khuôn và thậm chí tái cấu tạo chúng ta; sự tương giao này đem sự cấu tạo thần thượng vào trong bản thể thuộc linh của chúng ta, tạo nên một sự thay đổi bên trong bản thể chúng ta.
 4. Tương giao cũng có nghĩa là bỏ đi các sở thích riêng và liên kết với người khác vì một mục đích chung nào đó; do vậy, sống trong sự tương giao thần thượng là gạt các sở thích riêng của chúng ta sang một bên, liên kết với các sứ đồ và Đức Chúa Trời Tam Nhất hầu thực hiện mục đích của Đức Chúa Trời—Công. 2:42; 1 Gi. 1:3; 1 Cô. 1:9; 3:6, 12.
- D. Sự tương giao thần thượng là thực tại của việc sống trong Thân thể Đấng Christ:
1. Lí do Chúa chưa trở lại (Khải. 22:20) là vì các tín đồ còn cá nhân chủ nghĩa, độc lập, ngoan cố và chia rẽ.
 2. Nhờ được hạn chế trong sự tương giao thần thượng mà Thân thể Đấng Christ được gìn giữ trong sự hiệp một và công tác của chức vụ được tiếp tục tiến lên; điều giúp cho mọi thứ trở nên sống động chính là sự tương giao—Êph. 4:11-12; đc. Êxc. 47:9.
- E. Sự tương giao của sự sống, tức sự tuôn đổ bề trong của sự sống, dẫn tới niềm vui và sự chiếu sáng bên trong, tức sự cai trị bên trong từ ánh sáng của sự sống—1 Gi. 1:4-5; Gi. 1:4; 8:12; đc. 2 Cô. 5:13.

II. Chúng ta cần bước vào hai phương diện của sự tương giao thần thượng bởi hai linh:

- A. Chúng ta cần bước vào phương diện chiều dọc của sự tương giao thần thượng bằng Linh thần thượng, tức Thánh Linh—2 Cô. 13:14; 2 Ti. 4:22.
1. Chính Linh là sự tương giao bởi vì sự tương giao là sự tuôn đổ, tức dòng chảy, của Linh; điều này cũng như nói rằng dòng điện chính là điện, dòng điện là điện đang chuyển động.
 2. Tương tự, sự tương giao của Thánh Linh được đề cập trong 2 Cô-rin-tô 13:14 là Linh đang chuyển động; ân điển của Đấng Christ là chính Đấng Christ được chúng ta vui hưởng; tình yêu của Đức Chúa Trời là chính Đức Chúa Trời được chúng ta nếm biết; và sự tương giao của Linh là chính Linh đang chuyển động trong chúng ta.
- B. Chúng ta cần bước vào phương diện chiều ngang của sự tương giao thần thượng bằng nhân linh—Phil. 2:1; Khải. 1:10:
1. Nếu muốn có sự tương giao thật với nhau theo chiều ngang, chúng ta cần vận dụng linh—1 Ti. 4:7.
 2. Nếu vận dụng linh, chúng ta sẽ không bao giờ nói theo cách thế giới, nói tiêu cực về các thánh đồ hay Hội thánh hoặc nói chuyện tầm phào về những lỗi lầm hay thất bại của người khác; khi vận dụng linh thì bản chất cuộc đối thoại của chúng ta thay đổi do linh của chúng ta được thánh biệt—2 Cô. 6:6.
- C. Sự tương giao chiều ngang đan dệt với sự tương giao chiều dọc; sự tương giao đan dệt này là sự tương giao thật:
1. Khi tương giao với nhau một cách đích thực bằng cách vận dụng linh, chúng ta nóng lòng muốn cầu nguyện và tiếp xúc Chúa; điều này cho thấy mối liên hệ giữa hai phương diện chiều dọc và chiều ngang của sự tương giao chặt chẽ là đường nào.
 2. Sự tương giao chiều ngang với các thánh đồ đem anh em vào trong sự tương giao chiều dọc với Chúa; sau đó, sự tương giao chiều dọc với Chúa đem anh em vào trong sự tương giao chiều ngang với các thánh đồ.
- D. Sự tương giao thần thượng là mọi sự trong nếp sống Cơ Đốc:

1. Cũng như dòng điện chính là điện, thì sự tương giao của sự sống thần thượng, tức sự tuân đổ của sự sống thần thượng, là chính sự sống thần thượng.
2. Đời sống Cơ Đốc của chúng ta là một đời sống tương giao trong sự sống thần thượng.
3. Các sứ đồ muốn tương giao với các tín đồ, đây là sự tương giao theo chiều ngang; sau đó, các sứ đồ tuyên bố rằng sự tương giao của họ là tương giao với Đức Chúa Trời Tam Nhất, đây là sự tương giao theo chiều dọc.
4. Chúng ta nên đồng thời vừa tương giao với Chúa theo chiều dọc, vừa tương giao với nhau theo chiều ngang.
5. Cuối cùng, trong sự tương giao thần thượng này, Đức Chúa Trời đan dệt với chúng ta; sự đan dệt này là sự hòa quyện của Đức Chúa Trời với con người.
6. Chúng ta phải nhận biết rằng khi sự tương giao biến mất thì Đức Chúa Trời cũng biến mất; Đức Chúa Trời đến như là sự tương giao.

III. Sự tương giao của chúng ta được làm cho sâu sắc hơn nhờ thập tự giá:

- A. Trong cả vũ trụ, chỉ có một điều lấy đi mọi sự cản trở giữa Đức Chúa Trời và chúng ta, đó là thập tự giá.
- B. Phiên khúc 6 trong Thánh ca 737 chép: “Sự tương giao thật sâu nhiệm / Qua thập tự của sự chết; / Sự tương giao được nâng cao / Bởi hơi thở của Linh”; nếu không có Linh và thập tự giá, chúng ta không thể có sự tương giao thật.
- C. Dòng đầu trong Thánh ca 279 chép: “Phải có huyết trước rồi mới đến dầu xức”:
 1. Huyết là một dấu hiệu mạnh mẽ về thập tự giá, và dầu xức là một hình bóng về Linh tổng kết, bao-hàm-tất-cả.
 2. Hai yếu tố này được đề cập trong Lê-vi Ký 14:6-10 và 14-18; trong phân đoạn Lời này nói rằng chúng ta là một người bị bệnh phong, tượng trưng cho một tội nhân ô uế trước hết được huyết tẩy sạch rồi sau đó dầu hay dầu xức được bôi lên dựa trên huyết ấy:
 - a. Huyết và dầu xức được bôi lên phần ‘trái tai’ của tai hữu của người phong, trên ngón cái của bàn tay phải và trên ngón cái của bàn chân phải; tai tượng trưng cho việc lắng nghe lời của Đức Chúa Trời, tay tượng trưng cho việc làm những công việc của Đức Chúa Trời, và chân tượng trưng cho việc nhận lấy các đường lối của Đức Chúa Trời.
 - b. Về mặt thuộc linh, bệnh phong bao gồm việc lắng nghe sai, làm sai và bước đi sai; vì là những người phong, trước hết chúng ta cần huyết cứu chuộc của Đấng Christ tẩy sạch, sau đó trên huyết ấy chúng ta cần được xức dầu.
 - c. Cuối cùng, sự tẩy sạch của chúng ta là bởi sự tương giao thần thượng của Linh dựa trên huyết tẩy sạch của Đấng Christ.
- D. Sự tương giao thần thượng là sự ban phát Đức Chúa Trời Tam Nhất vào trong chúng ta, con người ba phần, làm cho chúng ta và Đức Chúa Trời nên một; từ Hy Lạp cho chữ tương giao có nghĩa là tham dự, dự phần; và sự tham dự, dự phần này dẫn đến sự hiệp một:
 1. Thực ra, sự tương giao chính là sự hiệp một; khi Đức Chúa Trời đang tương giao với chúng ta và khi chúng ta đang tương giao với Đức Chúa Trời, điều đó làm cho Đức Chúa Trời và chúng ta nên một.
 2. Trong cả vũ trụ, có một sự hiệp một vĩ đại, sự hiệp một vĩ đại này là sự tương giao thần thượng.
 3. Chúa muốn làm cho tất cả chúng ta nên một giống như Cha, con và Linh là một; trong Giảng chương 17, Chúa cầu nguyện: “để họ hiệp làm một cũng như Chúng Ta là một”

(c. 22b); sự hiệp một của Hội thánh là một phần trong sự hiệp một thần thượng của Đấng Tam Nhất Thần Thượng (c. 21a).

4. Cuối cùng, Hội thánh và Đấng Tam Nhất Thần Thượng là một trong sự tương giao—14:21, 23.
- E. Chúng ta phải kinh nghiệm thập tự giá để hoàn toàn được ở trong sự tương giao thần thượng:
1. Vì anh em có chướng ngại bên trong đối với một anh em khác nên sự tương giao của anh em với người anh em ấy không được thông suốt lắm; chúng ta có thể tránh tiếp xúc với một vài thánh đồ nào đó vì những chướng ngại bên trong chúng ta đối với sự tương giao thần thượng.^f
 2. Sự tương giao của chúng ta không thông suốt và những chướng ngại vẫn còn bên trong chúng ta là do chúng ta không có thập tự giá trong kinh nghiệm—Ga. 2:20a.
 3. Thánh ca 631 chép: “Nếu không chết thì không sống”; điều này nghĩa là: “Nếu không có thập tự giá thì không có Đấng Christ”; hơn nữa, “Nếu không có Đấng Christ thì không có Linh, và nếu không có Linh thì không có sự tương giao”.
 4. Trong Ma-thi-ơ 16:24, Chúa phán: “Nếu ai muốn theo Ta, thì hãy từ chối mình, vác thập tự giá mình mà theo Ta”; Chúa dùng những từ *thập tự giá mình*, cho thấy có một phần chia về thập tự giá cho mỗi người trong chúng ta nhằm loại bỏ chúng ta đi.
 5. Thực ra, vác thập tự giá có nghĩa là từ chối bản ngã, đặt bản ngã vào chỗ chết, áp dụng thập tự giá của Đấng Christ đối với bản ngã mọi lúc.
 6. Để có sự tương giao theo chiều ngang, chúng ta cần từ chối chính mình; từ chối chính mình có nghĩa là không có cảm nhận gì về chính mình; khi đó chúng ta không bao giờ có thể bị vấp phạm.
 7. Chúng ta cần kinh nghiệm về thập tự giá để làm cho kinh nghiệm của chúng ta về sự tương giao thần thượng được sâu sắc hơn—đc. 1 Gi. 1:9.

Trích Lời Chúc Vụ:

PHƯƠNG DIỆN CHIỀU DỌC CỦA SỰ TƯƠNG GIAO THẦN THƯỢNG BỞI THÁNH LINH

Sự tương giao thần thượng có hai phương diện: phương diện chiều dọc giữa Đức Chúa Trời với con người và phương diện chiều ngang giữa vòng các tín đồ. Phương diện chiều ngang của sự tương giao thần thượng là bởi nhân linh. Phương diện chiều dọc của sự tương giao thần thượng là bởi Linh thần thượng, tức Thánh Linh (2 Cô. 13:14; 2 Ti. 4:22). Từ *bởi* thực ra không đủ mạnh để diễn tả ý chúng tôi muốn nói. Linh không chỉ bao phủ, bao trùm hay hòa quyện với sự tương giao. Chính Linh là sự tương giao vì sự tương giao là sự tuôn đổ, là dòng chảy của Linh. Điều này giống như nói rằng dòng điện chính là điện. Dòng điện tức là điện đang chuyển động. Khi nào điện ngưng thì dòng điện cũng ngưng. Tương tự như vậy, sự tương giao của Thánh Linh được đề cập trong 2 Cô-rin-tô 13:14 là Linh đang chuyển động. Ân điển của Christ là chính Đấng Christ được chúng ta vui hưởng; tình yêu của Đức Chúa Trời là chính Đức Chúa Trời được chúng ta nếm biết; và sự tương giao của Linh là chính Linh đang chuyển động bên trong chúng ta. Sự tương giao thần thượng là chính Thánh Linh.

Nếu không có Linh thần thượng thì không có sự tương giao. Linh chính là yếu tố của sự tương giao. Khi một cái giá được làm bằng gỗ thì gỗ là yếu tố của cái giá. Cũng vậy, nếu một cái giá được làm bằng thép thì thép là yếu tố của cái giá. Nếu anh em cất yếu tố đó đi, cái giá không

còn tồn tại. Sự tương giao thần thượng cũng như vậy. Nếu anh em cất Thánh Linh đi thì sự tương giao thần thượng biến mất.

PHƯƠNG DIỆN CHIỀU NGANG CỦA SỰ TƯƠNG GIAO THẦN THƯỢNG BỞI NHÂN LINH

Chúng ta cần bước vào phương diện chiều ngang của sự tương giao thần thượng bởi nhân linh (Phil. 2:1; Khải. 1:10). Nếu muốn có sự tương giao thật với nhau theo chiều ngang, chúng ta cần vận dụng linh. Nếu vận dụng linh thì chúng ta sẽ không bao giờ nói theo cách thế giới hoặc nói tiêu cực về các thánh đồ hay Hội thánh. Một Hội thánh địa phương có thể bị tàn hại nghiêm trọng nếu nhiều thánh đồ trong địa phương đó dành thời giờ nói những điều tiêu cực về các thánh đồ và các Hội thánh khác. Những cuộc bàn luận như vậy lan rộng chuyện tầm phào và sự chết giữa vòng các thánh đồ. Loại tiếp xúc này giữa các thánh đồ không phải là sự tương giao của linh mà Phao-lô đề cập trong Phi-líp chương 2. Trong Phi-líp 2:1-2, Phao-lô nói: “Vậy, nếu trong Đấng Christ có sự khích lệ nào, nếu có sự an ủi nào trong tình yêu, nếu có sự tương giao nào của linh, nếu có chút từ tâm và lòng trắc ẩn nào, thì hãy làm cho niềm vui của tôi được đầy trọn...” Dường như Phao-lô đang nói rằng: “Hỡi các anh em, nếu anh em có sự tương giao nào với tôi trong linh, thì sự tương giao của anh em sẽ là sự khích lệ và sự an ủi của tôi. Khi ấy anh em sẽ làm cho niềm vui của tôi được đầy trọn”.

Sự tương giao thật là bởi linh chúng ta. Khi vận dụng linh, chúng ta không thể nào nói về các trò tiêu khiển và giải trí thuộc thế gian. Khi chúng ta vận dụng linh thì bản chất cuộc đời thoải của chúng ta sẽ thay đổi vì linh chúng ta được thánh biệt (đc. 2 Cô. 6:6). Nếu trong một Hội thánh nào đó có nan đề, có thể chúng ta chỉ muốn nói về tình trạng ấy nhưng linh bên trong lại thúc giục chúng ta cầu nguyện. Linh của chúng ta sẽ không cho phép chúng ta nói tầm phào về những lỗi lầm hay thất bại của người khác. Cách duy nhất để có thực tại của sự tương giao chiều ngang là bởi vận dụng linh chúng ta.

Hai phương diện của sự tương giao thần thượng đòi hỏi chúng ta phải ở trong hai linh, Thánh Linh và nhân linh. Hai linh này cuối cùng trở nên một (La. 8:16; 1 Cô. 6:17). Trong La Mã 8:4, khi Phao-lô truyền cho chúng ta bước đi theo linh, ấy là ông nói về linh hòa quyện – tức Linh thần thượng hòa quyện với nhân linh của chúng ta. Khi vận dụng linh để thực hiện sự tương giao thần thượng, chúng ta hoàn toàn được thánh hóa, được giải cứu và được cứu ra khỏi mọi điều khác hơn Christ. Để được chiến thắng, đắc thắng, được thánh hóa và được biến đổi, chúng ta phải vận dụng linh để thực hiện hai phương diện của sự tương giao thần thượng.

SỰ TƯƠNG GIAO ĐAN DỆT BAO GỒM PHƯƠNG DIỆN CHIỀU DỌC VÀ CHIỀU NGANG

Phương diện chiều ngang và chiều dọc của sự tương giao thần thượng liên hệ rất chặt chẽ với nhau. Chúng ta có thể thấy điều này từ kinh nghiệm. Thịnh thoảng, có thể chúng ta nói chuyện với các thánh đồ khác, giả vờ như đang tương giao về hoàn cảnh của họ, nhưng cuộc đời thoải của chúng ta thực ra là nói chuyện tầm phào. Sau đó, thường thì chúng ta không thể cầu nguyện vì linh cầu nguyện của chúng ta đã bị câu chuyện tầm phào của chúng ta dập tắt. Nhưng khi tương giao đích thực bằng cách vận dụng linh, chúng ta lại nóng lòng muốn cầu nguyện và tiếp xúc Chúa. Điều này cho thấy mối liên hệ giữa phương diện chiều dọc và chiều ngang của sự tương giao chặt chẽ là dường nào. Sự tương giao chiều ngang đưa chúng ta vào trong sự tương giao chiều dọc. Nếu hai anh em vận dụng linh để có sự tương giao đích thực, đúng đắn, theo chiều ngang, thì cuối cùng họ sẽ được đưa vào một sự cầu thay chân thật và chân thành. Khi họ cầu nguyện với nhau thì hai phương diện của sự tương giao thần thượng đan dệt với nhau. Sự tương giao chiều ngang đan dệt với sự tương giao chiều dọc. Sự tương giao đan dệt này là sự tương giao thật.

Sự tương giao không thể chỉ có một phương diện. Anh em không thể chỉ có sự tương giao chiều dọc mà không có sự tương giao chiều ngang. Nếu có một thời giờ tốt ở với Chúa trong sự tương giao chiều dọc thì anh em sẽ nóng lòng muốn thấy các thánh đồ khác để tương giao với họ. Một khi có sự tương giao với các thánh đồ qua sự cầu nguyện, anh em lại được đem vào trong sự tương giao chiều dọc với Chúa. Sự tương giao chiều ngang của anh em với các thánh đồ đem anh em vào sự tương giao chiều dọc với Chúa. Sau đó, sự tương giao của anh em với Chúa đem anh em vào trong sự tương giao chiều ngang với các thánh đồ. Do vậy, hai phương diện này luôn đan dệt với nhau, tức là luôn bắt chéo với nhau.

Khi đã có cái nhìn đúng đắn về sự tương giao thần thượng với hai phương diện, chúng ta sẽ cảm tạ Chúa vì chúng ta có cơ hội để tương giao với các thánh đồ khác. Mỗi ngày, khi tương giao với Chúa, chúng ta được đem vào trong sự tương giao với các thánh đồ khác. Càng có loại tương giao này, chúng ta sẽ càng hát xướng và ngợi khen Chúa cùng với nhau. Không có nhiều sự ca hát và ngợi khen giữa vòng chúng ta bởi vì chúng ta thiếu sự tương giao thần thượng.

SỰ TƯƠNG GIAO THẦN THƯỢNG LÀ MỌI SỰ TRONG NẾP SỐNG CƠ ĐỐC

Cũng như dòng điện chính là điện thế nào, thì sự tương giao của sự sống thần thượng, tức sự tuân phục của sự sống thần thượng, là chính sự sống thần thượng thể ấy. Chúng ta có thể nói rằng các dụng cụ điện sống trong một “sự sống điện”, tức là sự sống của dòng điện. Tương tự, nếp sống Cơ Đốc của chúng ta là một nếp sống tương giao sự sống thần thượng. Tân Ước khái thị rằng buổi nhóm Cơ Đốc, đời sống hôn nhân Cơ Đốc và công tác Cơ Đốc chính là sự tương giao thần thượng. Sự tương giao thần thượng là mọi sự trong nếp sống Cơ Đốc. Những người được cứu trong Công vụ các Sứ đồ chương 2 đã được đem vào và liên tục bền lòng trong sự tương giao của các sứ đồ (c. 42). Về sau, trong Tân Ước, sự tương giao thần thượng được gọi là sự tương giao của Cha và của Con Ngài (1 Gi. 1:3), sự tương giao của Thánh Linh (2 Cô. 13:14), và sự tương giao của linh (Phil. 2:1).

Trong Thư tín thứ nhất của Giăng, ông nói về sự tương giao thần thượng. 1 Giăng 1:2-3 chép: “Sự sống ấy đã được tỏ ra, chúng tôi đã thấy và làm chứng cho, cũng truyền cho anh em sự sống ấy, tức là sự sống đời đời vốn ở cùng Cha và đã được tỏ ra cho chúng ta rồi – chúng tôi đem điều đã thấy đã nghe mà truyền cho anh em, hầu cho anh em cũng được tương giao với chúng tôi. Thật, chúng tôi vẫn được tương giao với Cha và với Con Ngài là Jesus Christ”. Các sứ đồ muốn tương giao với các tín đồ; đây là sự tương giao theo chiều ngang. Sau đó, các sứ đồ tuyên bố sự tương giao của họ là với Đức Chúa Trời Tam Nhất; đây là sự tương giao theo chiều dọc. Sự tương giao chiều dọc đem chúng ta vào trong sự tương giao chiều ngang. Sự tương giao chiều ngang sau đó lại đem chúng ta vào trong sự tương giao chiều dọc trên một phạm vi lớn hơn. Phạm vi tương giao lớn hơn này chính là các buổi nhóm.

Ngày nay, chúng ta nhận mệnh đường lối mới, tức đường-lối-chỉ-định của Đức Chúa Trời, để nhóm họp và phụng sự. Chúng ta phải nhận ra rằng đường lối mới sẽ dẫn đến một loại nhóm họp khác với điều chúng ta đang có. Trong những buổi nhóm theo đường lối mới, mọi người sẽ đầy dẫy sự vui hưởng Đấng Christ, dự phần vào phương diện chiều dọc và chiều ngang của sự tương giao thần thượng. Chính buổi nhóm sẽ là một sự tương giao. Tuy nhiên, ngày nay các buổi nhóm của chúng ta không giống như vậy. Các buổi nhóm ấy không đạt đến tiêu chuẩn của khái tượng mà chúng ta được thấy về những buổi nhóm đúng đắn.

Mọi sự thi hành chức năng trong các buổi nhóm đều nên biểu lộ sự tương giao thần thượng. Nói tiên tri là một biểu lộ của sự tương giao này. Làm chứng cũng là một phần của sự tương giao này. Đọc một câu từ Kinh Thánh cho các thánh đồ tại bàn Chúa cũng có thể là một phần nhỏ của sự tương giao này. Cả buổi nhóm nên là một sự tương giao. Chúng ta nên đồng thời vừa tương giao với Chúa theo chiều dọc, vừa tương giao với nhau theo chiều ngang.

Cuối cùng, trong sự tương giao thần thượng này, Đức Chúa Trời được đan dệt với chúng ta. Sự đan dệt này là sự hòa quyện của Đức Chúa Trời với con người. Tất cả các buổi nhóm nên là một sự tương giao đan dệt với cả phương diện chiều dọc lẫn phương diện chiều ngang. Đời sống hôn nhân của chúng ta cũng nên là một sự tương giao đan dệt. Chồng và vợ không những nên đan dệt với nhau mà còn đan dệt với Chúa. Cuộc hôn nhân Cơ Đốc thật nên là sự tương giao thần thượng. Sự phối hợp và công tác với nhau của chúng ta cũng nên là sự tương giao thần thượng.

Chúng ta phải nhận biết rằng khi sự tương giao biến mất thì Đức Chúa Trời cũng biến mất. Đức Chúa Trời đến như là sự tương giao. Ngày nay, các buổi nhóm của chúng ta, đời sống hôn nhân của chúng ta, sự phối hợp giữa các đồng công và sự tương giao giữa các Hội thánh địa phương thì bất thường vì chúng ta thiếu sự tương giao này. Ngày nay không có đủ sự tương giao giữa các Hội thánh địa phương, và các Hội thánh không tuyệt đối làm một trong sự tương giao.

Sự tương giao thần thượng là mọi sự trong nếp sống Cơ Đốc. Sứ đồ Phao-lô đã sống trong sự tương giao này. Khi chúng ta sống trong sự tương giao thần thượng này, nếp sống Cơ Đốc của chúng ta trở nên sống động, năng động và đầy sự tác động. Chúng ta cần hoàn toàn bước vào kinh nghiệm về sự tương giao thần thượng trong cả hai phương diện bởi hai linh. (*The Triune God to Be Life to the Tripartite Man*, pp. 149-150, 152-155)